

Bednářské listy

www.bedna.org

SOBOTA 17.května 2008

7. číslo

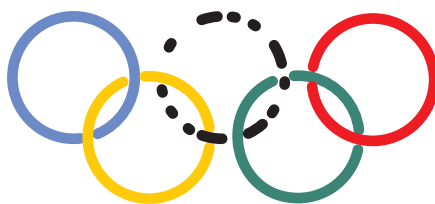
Chlýftým: Do Pekingu nepojedem

Šifrovací hry se mají stát součástí olympijské rodiny

Sedíme ve švýcarském Lausanne v kanceláři Dragana Stegana, chorvatského člena mezinárodního olympijského výboru a pravnuka jednoho z průkopníků moderních šifrovacích metod. Hrabě Stegan sleduje již dlouho boom českých šifrovacích her: „Je evidentní, že už se jedná o regulérní sportovní odvětví. Je načase zabývat se myšlenkou na jeho zařazení na program olympijských her.“

Letos v létě samozřejmě ještě Prahy ani Chlýftým o pekinské cenné kovy bojovat nebudou. Ale v souvislosti s plány na olympiádu v Praze vypadají šance mnohem reálněji. „Od roku 2016, kdy nejdříve by se pražské hry mohly konat, nás nyní dělí zhruba stejný časový úsek jako od první Tmou. Není těžké si představit, že v té době už budou existovat extraligová soutěž, národní reprezentace, antidopingové

kontroly, sponzorské smlouvy a další atributy profesionálního sportu. Proudoví krtci budou v televizních spotech říkat, že nejlepší proud je od ČEZu. Reklamní potenciál Pralinek zvlášť vidí i malé dítě“, říká hrabě Stegan.

Na pražském magistrátu nechce celou věc oficiálně nikdo komentovat. Ovšem jeden z úředníků Odboru zahrávání věcí do autu nám pod příslibem anonymity potvrdil, že komise expertů z MOV již v Praze

prováděla první předběžnou sondáž. „Zjišťovali, jestli je vůbec možné ve městě šifrovací závod olympijských parametrů uspořádat.“ Výsledky jsou zatím mírně optimistické. „Vytipovali prý nějaké trasy. Hlavní problém je v nedostatečné infrastruktuře.“

To potvrzuje i Dragan Stegan: „Olympijské stanoviště nesmí být předtím použito jinou šifrovací hrou. Praha by proto měla v rámci příprav vybudovat alespoň osm nových pomníků, pět kašen, tři kostely a dvě další veřejné stavby natolik významné, aby byly jmenovitě popsány v doporučené mapě.“ A náš zdroj z OZVA k tomu dodává: „Pan primátor by rád, aby jednou z těchto staveb byla nová Národní knihovna. MOV se ale zatím nerozhodl, kterou variantu trasy preferuje, takže nevíme, kde ji máme postavit.“ -dal

Další promarněná šance

Recenzent Bednářských listů se zúčastnil novinářské předpremiéry Bedny 2008

Vždy, když se jako kritik šifrovacích her opět setkám s produktem nesoucím již povědomé znaky amatérismu a nepůvodnosti, kladu si otázku, má-li vůbec smysl ničit iluzi obyčejných účastníků, jejichž chabé obzory jim nedovolují rozpoznat, jak gumovým rohlíkem jsou zde opijeni. Již po prvních šifrách v Bedně 2008 vzdělanější luštitel neomylně rozpozná (nepřiznaný) remake béčkové japonské šifrovací hry Harawata-ken-Ketsueki z roku 1976. Kopie bohužel přistupuje k neomluvitelným kompromisům, způsobeným jednak kulturními odlišnostmi (nedojít je v japonské tradici pro tým největší potupou - organizátoři tak po hře musejí uklidit ze stanovišť nejen nevyužitá šifry, ale také těla účastníků a jejich zakrvácené samurajské meče) a jednak zřejmě nižším rozpočtem (vynechána šifra se stádem animaturních Godzilla, jíž v původní verzi padlo za oběť několik hektarů zástavby v centru

Ósaky). Prakticky všechny vrcholné momenty původní hry, vyznačující se až démonicky krutou, perverzní atmosférou, vyznívají zde jako selanka hojně kořeněná „laskavým“ humorem v duchu nejhorších tradic lokální herní tvorby. Na druhou stranu, u sedmého (!) dílu série už ani ten nejnaivnější konzument originalitu neočekává a je smířen s faktem, že k jeho vzniku vedly důvody čistě komerční. Kdo viděl film Policejní akademie 7: Moskevská mise, bude jistě na Bednu se stejným pořadovým číslem pohlížet shovívavěji.

První třetina hry je nepřehledná a žánrově neukotvená. Mísí se v ní akční prvky, historické exkurzy, v jednu chvíli se dokonce dočkáme i pokusu o satiru na poměry v našem středním školství. Zařazení vtípného klonu původní japonské manga-šifry potěší fajnšmekry, ale dramaturgicky není příliš vhodné. Rozhodně zde autoři měli dát k dispozici více návodných prvků či návodů. Úlohy

jsou vesměs triviální, o šifře číslo pět se i kolegové z Mateřídoušky vyjádřili, že by to dali i se zavazanýma očima.

Po překvapivě razantním a možná až necitlivém posunu se hra uklidní a až na občasné škodolibý autorský špilec postupuje spóradně vpřed. Hůře stravitelná je pouze jedna z šifer, která se po pochopení principu zredukuje na takové pracnější pexeso pro sklerotiky. Toho by se měl zkušný autor vyvarovat.

Závěr hry se vyhnul nejhorším žánrovým klišé a přinesl i nějaký ten svěží moment, ale přesto se obávám, že jím i lehce podprůměrné týmy prosvítí tak rychle, že v nich nezanechá výraznějších stop. A tak nezbyvá než konstatovat, že ani Bedna 2008 nebude tou hrou, která vyvede české šifrování z provinčních poměrů. S ohledem na podobně neutěšenou úroveň lokální konkurence a nenáročnou cílovou skupinu udělujeme slabších 70%. -dal

Fenomenální František Vomáčka má talent po matce

Bednářské listy se opět vypravily za slavným luštitelům Františkem Vomáčkou. V malé chaloupce na Sedlčansku, kde trvale žije, jsme však zastihli jen jeho maminku, paní Antonii Vomáčkovou.

Dobrý den, mohli bychom mluvit s Vaším synem?

Dejžtopámbu. Asi myslíte nejmladšího, že jo? Tady se teď s panáčkama z Prahy s noutbůkama a diktafónama vrátka netrhnou. Není doma.

A nevíte, kdy se vrátí? Rádi bychom s ním udělali rozhovor o letošní Bedně.

To teda nevím. Čert nám byl tu Bednu dlužnej. Já nevím, co ho to tenkrát napadlo se na to hlásit.

Počkejte, chcete říct, že Franta Vomáčka byl někdy na Bedně jako účastník?

No bodejť, hned na tej první. Šli všichni, Frantík, Kája, Tonda, Vašík i náš nejstarší, Honzík. Byli v cíli tak brzo, že už se jim nechtělo čekat na organizátory. Proto ani nejsou ve výsledcích. Pak už nikdá nešli.

Kolují pověsti, že Vomáčkovici stavení je utajeným centrem matematického výzkumu, jedním z nejvýznamnějších na světě. Co je na tom pravdy?

No pomáhaj mi, sou to hodný kluci. Teda

až na toho Frantu, s tím já vám někdy nevím. Má plnou hlavu praktickýho života a na matiku je nepoužitelný.

Čím se vlastně Váš nejmladší syn živí?

Loni toudle dobou měl nápad, že rozjede televizi, kerá bude pořád vysílat akorát jenom samý šifry. Lidi se na to vydrželi koukat ani ne celej den. Vrátil se domu, chvíli sekal dobrotu. Za nákej tejden se du podívat k němu do cimry, esli mi už spočítal ty Teichmüllerovy prostory, co sem po něm ráno chtěla, a pod polštářem sem mu našla tudle:

1			2			3
4			5			6
7			8			9

Vypadá to jako nějaké sudoku, ale je to trochu řídké.

Nejdřív sem si myslela, že chce prosadit

verzi, ve který není řešení jednoznačný, ale de vo to spočítat, kolik jich je. Minutu sem na to koukala, pak sem se zasmála a měla jsem to. Ale teď si myslím, že v tom musí bejt něco jinýho - na poctivý počítání je Franta moc líný. Von rači jen koukne a vidí.

My už asi pomalu půjdem. Vyřídíte Frantovi, ať se nám ozve?

To víte že jo. A vemte si aspoň tudle kus bábovky na cestu. Spánembohem. A zavřete za sebou vrátka až budete, ať mi neutečou slepice. -dal

Kam za kulturou?

Dům U Červeného orla, Nerudova ul.: Týden v tichém domě, obrázky z života Malé Strany koncem 19. století

Horní část Malostranského nám.: „Z“ je na severu, výstava abstraktního umění Karla Nepraše

Dolní část Malostranského nám., budova MFF UK: Veselé konstrukční úlohy z trigonometrie, přednáška pro veřejnost

Kdo tu zpívá?

Májové dny jsou nejpříhodnějším obdobím v roce pro milovníky zpěvného ptactva. I poslední tažní ptáci se již vrátili z teplých krajů a započali rituál vábení a hnízdění. Kdo si přivstane, může se za rozbřesku zaposlouchat do skutečné ptáčí symfonie. I z městských střeš a zahrad můžeme zaslechnout *kosa černého*, vábícího samičky charakteristickým „dukdukduk“ a „sríííí“, nebo zachytit jeho varovné „tikstikstikstiks“. Tradičním poslem jara je jásavý zpěv skřivana, ale také typické „živlis“ *konipasa bílého*. Hlas kdysi všudypřítomného *strnada obecného* popisovala lidová slovesnost buď jako „vezu vezu kvítí“, nebo „sedláče sedláče kdybysi chcíp“. Hojný *zvonek zelený* vydává buď jemné a krátké „gyk“, „kip“ nebo pisklavé „túí“, zatímco ku lásce zve nás *hrdlíčino* „gugú-gug gu-gú-gug“. *Jiříčku obecnou* odlišíme od *vlaštovky* nejen podle bílé skvrnky na zádech, ale také podle hlasu: její „brit-brit-brit-brit-sjer“ si s *vlaštovčíným* „tsvuit“, případně „byvist“

nelze splést. Nejen pěvci mají zajímavé hlasy: u vodních ploch lze uslyšet *kulíka říčního* („pri-pri-pri-diji dýjydliedlí“) nebo *chřástala kropenatého* („huit-huit-huit“ podobající se švihání prutem nebo tokání „tryk-trek tryk-trek“). Neplést ale s *chřástalem vodním* (tiché,

Obr.: Pěnkava jikavec (*Fringilla montifringilla*)

opakované „gik“ nebo „pit“, vábení nespárené samice ovšem „pi pip pierr“), *chřástalem malým* („kvekvekve“ či pronikavé „kňrr tyrid“ a „kippuk“) nebo *chřástalem polním* („rép-rép-rép-rép“). *Vodouš rudonohý* vydává „dlyá dlyá“, zakončené nižším „djýdydy“ a

výstražným „dlyí“, při obletování hnízdiště pak flétnovitě „dlyadyadyagalijaglia“. Liší se i *drozdí plavý* („cickcik“ nebo „huidyb huidyb krredit hoyjá“) *kvíčala* (hlasitě „šák-šák-šák“) a *cvrčala* (vábení ostré „cizrr“ nebo slabší „cíih“, při neklidu „tšittak“, zpěv švitořivý „trýtrýtruitri“). V lesích lze zaslechnout *brhlika lesního* (vábení „týt-

týt“ nebo široké „tveh-tveh“, zpěv „kvikvikvi“),

strakapouda velkého („kik kik“, mláďata „detdetdetdet“) a *šoupálky* (dlouhoprstý „sirr sisirr srí“, krátkoprstý „tytytyt týtytyteroitt“). Nesmíme zapomenout ani na sýkorky: *sýkora babka* (vábení „pist-je dedede“, varování „dyrredett“), *sýkora lužní* (protáhlé „dáh-dáh“, nenápadné „si-si“, zpěv buď „tí-tí-tí“ nebo „tiu-tiu-tiu“), *sýkora uhelníček* („ví-cu-ví-cu-ví-cu“, vábení tiché „si-si“ nebo také „duí“), *parukárka* („zirrhyt“), *modřinka* („sisisisisirr“, „cit-cit-héh“, „cerretet“) a koňadra („cici-bé cici bé“ nebo „bé-ci bé-ci“). Další typické hlasy dokážete jistě doplnit sami. -dal

BInfo: dobrý sluha, špatný pán

I letos se můžete těšit na zaručeně čerstvé zprávy o stavu startovního pole, záchrany ve chvílích kdy už nevíte kam dál a navíc v první části hry i na nefalšované nápovědy. Stačí mít telefon a ihned po příchodu na stanoviště poslat SMS na telefonní číslo 736 300 202 v následujícím formátu:

`BINFO kod_tymu kod_stanoviste`

Navíc na konec zprávy (za mezeru) můžete připsat záznam do naší vrcholové knihy (zpráva se musí vejít do jedné SMS).

Kdybyste se náhodou rozhodli hru předčasně ukočit, pak nepaměňte zaslat zprávu ve tvaru:

`BINFO kod_tymu vzdavame`

A opět za mezeru připište pár hřejivých slov.

Letos bude možné v druhé části hry čerpat záchrany na vyžádání. Zašlete SMS:

`BINFO kod_tymu kod_zachrany kod_stanoviste`

Bedna je mega krutej úlet

Ahoy frikulíne a frikulínko, máš volnou chvilku? Tak se pěkně uveleb se svým sofa a naslouchej barvitému vyprávění strýčka Příhody, co fajnového ti poví, mně můžeš věřit, že znám správný štýlo.

Jsi rozený sběratel a známky ani hokejisti ve třídě nefrčí? Pokémoni jsou pro malé děti? Zkus naše BEDNA™ kartičky! Už máš sérii kartiček celého Chlýftýmu z roku 2007? Budeš ten šťastlivec, který získá kartičky Noční můry ze speciální edice roku 2002? Tohle je přece ta pravá zábava. Sbírej, vyměňuj a staň se ve třídě králem sběratelů!

Crosbyho dres Pittsburghu pro tebe nic neznamena a dres Rangers s Jágrem má každý? Tričko BEDNA™ s nápisem Prahory je právě pro tebe! Jedině s ním budeš vážně IN a každý ti bude závidět.

Rád bys, aby ti šly šifry tak, jako nejlepším? Proč sis už dávno nekoupil světlé BEDNA™ bločky čtverečkováného papíru speciálně uzpůsobené pro šifrovací hry! Vedle loga Bedny v hlavičce každého listu je Morseova abeceda a pokud budeš mít naši BEDNA™

tužku s očíslovanou abecedou, už ti určitě nebude nic bránit v tom, abys letos došel do cíle!

Líbí se ti Hip-Hop, ale Wu-Tang Clan jsou ohraní zná je každý? Máme tady pro tebe naprosto hustě debilní BEDNA™ kšiltovku Ho-Wa-Da 2005 a s ní to teprve bude ten správněj mazec!

Aby bylo všem dostatečně jasné, že je sedmý ročník Bedny megapřísný diktát a strýček Příhoda rulez, vylosovali jsme mezi letošními účastníky právě sedm šťastlivců, kteří od nás dostanou oficiální šifrovací BEDNA™ bloček a fešácký BEDNA™ dres s nápisem Prahory. Mezi těchto štěstím políbených patří: Jaroslav (či Emil) z Loun, Karel z Prahy, Rastislav z Košariské, Tomáš z Hodonína, Winston z Woodstocku, Josef z Ďarmot a Vítězslav z Kamenice nad Lipou. Všem vylosovaným tuze gratulujeme!

Jak vidíš spanilá roštěnko i ty můj milý type, pořád se něco děje a hlavní je být svůj! Já ti přece nedonesu nic, co by byla druhá liga. Peace!
-bře

Objevena nová část Knihy Bednář

Praha - Pilná práce badatelů, zabývajících se rannou historií Bednářské lóže, přináší své plody. Týmu překladatelů z Ústavu aplikované historie AVČR se podařilo zrestaurovat další souvislé pasáže několika stránek Knihy Bednář.

Vedoucí týmu prof. Břetislav Jirsák popisuje výsledky práce: „Podařilo se nám dát dohromady několik souvislých útržků textu, někdy dokonce i celých odstavců, které podle všeho patří do závěru první ze tří podknih, na něž se Kniha Bednář dělí. První podknih obsahuje především příběh o prvotním společenství 25 bratrů. Zrestaurované úryvky popisují katastrofu, jež toto společenství postihla a také vypovídají o následném rozptýlení bratrstva po celém tehdy známém světě.“ „O tragedii, při které mnoho členů původního společenství zahynulo, jsme měli již několik nepřímých důkazů, ale toto je pokud vím první získaná přímá zmínka, navíc jsme se dozvěděli mnoho cenných informací o tom, co následovalo,“ dodává a pokračuje, „krátce po tragedii se velmistr rozhodl naučit všechny zbylé členy společenství plavat a následně rozptýlil bratrstvo po světě, aby žádné podobné neštěstí nemohlo způsobit zaniknutí řádu.“

Vzniklo tak 18 nezávislých lóží. Některé z nich vedli bratři z původního společenství, zbylé bratři nově zasvěcení. Číslo 18 bylo pro bednáře číslem magickým a přisuzovali mu velký význam, což potvrdila i nezávislá studie numerologického ústavu AVČR (informovali jsme vás v BL 2003). Každá z těchto lóží měla vlastní erb. Erby byly

abstraktní a jejich pojmenování se nám už nezachovala.

Prof. Jirsák poznamenává: „Na ústavu jsme byli nuceni si ke každému erbu vymyslet vlastní mnemotechnické označení, které obsahuje počáteční písmeno zakladatele lóže na první nebo nějaké jiné významné pozici. Erbu lóže velmistra Ondřeje kupříkladu říkáme čtyři ostrovy. Ostatní erby však mají názvy často daleko barvitější: Ignác basketbalový míč, Antonín asterisk, Roman řeka teče

doprava, Hynek hash, Ludvík řeka teče vlevo, Josef železniční přejezd, Norbert nerovná se, Damián domeček, Yorik ypsilon, Petr palma, Slavomír šíp a luk, Kryštof králík, Vojtěch vigvam, Ezekiel extrémní škleb, František reflexe mostu, Martin mrak nad mostem, Urban úplně zamračeno.“

„Vidíte, i pro mnohé suchopárná práce historika může být občas zábava,“ uzavírá se smíchem prof. Jirsák.

-dal

1072.

dne již za úsvitu vměstnali se oni vybraní bratři do připravené loďky na břehu jezera.

83. Loďka byla malá a bratři tísnil se na ní.

84. Velmistr Ondřej přistoupil k nim řka: „Na protějším břehu vydejte se každý cestou svou a tak putujte až do Slunce západu.“

85. „Od místa, kde při prvním soumraku hlavu složíte, se pak po další tři dny a tři noci nevzdalujte.“

86. „Zde věnujte se evičením ducha, myslí a těla tak, jak mi bylo ve snu sděleno a jak jsem vám již včera vyjevil.“

87. S tím bratři vydali se ku protějšmu břehu.

88. Když odrazili, pověděl Ctimír bratřím svým: „A to tam mám zase celé tři dny jíst jen trávu a borůvky?“

89. Tu bratr Zachariáš upomenul jej slovy velmistrovými, že cesta zasvěcení obtížemi a strádáním překypuje, čehož důvodem jest, by člověka lehkovážného odradila, a tím zajištěno bylo, že tajemství mocná jen do správných rukou uložena budou.

90. Když doprostřed vod dopluli, bratr z nejmladších Bořivoj jal se z dlouhé chvíle loďkou houpati.

91. Ostatní bratři se k němu zlým slovem obrátili neb pohybem ve vodě z bratrů na loďce pouze Hynek a Antonín vládli.

92. Bořivoj však, jakoby škodolibým rarachem jat, houpaní nezanechal.

93. Pročež pravil mu rozhořčený bratr Oldřich: „Bratře, jestli tě ta posedlost ihned neopustí, tak já vážně stoupnu a tím pádem tě takhle